

Í FJØR VAR JÓLAGÁVAN AT SIGLA HEIM

TVEIR FØROYSKIR TROLARAR ERU Í BARENTSHAVINUM, MEN
FJARSTØÐAN HEIM ER IKKI LONGUR TANN, SUM HON VAR, TÁ IÐ
SKIPARIN Á AKRABERGI FÓR TIL SKIPS FYRI 34 ÁRUM SÍÐANI

SAMRØÐA

Jóannes Hansen
joannes@sosialurin.fo

Tveir føroyskir trolarar vera í Barentshavninum á jolum. Enniberg er í norskum sjógvi, og Akraberg er eystarlaga í russiskum sjógvi – í nánd av Gásabankanum.

50 ára gamli Eyðun á Bergi úr Klaksvík er skipari á Akrabergi. Hann var 15 ára gamal, tá ið hann í 1981 fór til skips fyri fyrstu ferð. At halda jól á sjónum og burtur frá sínum kærnu er ikki nýtt hjá honum. Hann hevur fleiri ferðir verið í Barentshavninum á jolum. Tað er ikki longur síðani enn síðstu jól, at hann og manningin hildu jól har eysturi.

– Tað er luturin hjá okkum viðhvørt at vera burtur høgtíðirnar, og tá ið aðrir merkisdagar eru, eitt nú tá ið føðingardagar eru í familjuni. Sjálvandi hugsa vit um hetta, men tá ið tú hevur verið sjómaður í so nógv ár, so er hetta ein partur av lívinum, og tú lærir at liva við tí, hóast tað ongantíð verður soleiðis, at tað er líka mikið, um tú á jolum ert heima ella ikki.

Vit samskifta umvegis facebook við skiparan á Akrabergi. Onkra lötuna er steðgur í. Tað kemst av, at skiparin hál-ar og skjýtur trolíð, og so eru tað spurningar at taka stöðu til, tá ið tú hevur ábyrgd av stórum skipi og 24 monnum, men so er hann við aftur, og samrøðan heldur fram.

– Tað er greitt, at vit vera her eysturi øll jólini. Vit fóru úr Føroyum 11. oktober. 25. november landaðu vit 600 tons í Tromsø. Tað hevur viðrað væl henda túrin. Bara ein dag hava vit ligið bakk. Tað var síðsta sunnudag, greiðir skiparin frá.

Fyri einum ári síðani var jólaaftan heilt serligur umborð á Akrabergi.

– Tað fall soleiðis, at sjálvan jólaaftan var lastin full. Vit fóru at sigla heim, og lagið var ógvuliga gott, meðan vit hildu jól, og vóru heima undan árs-skiftinum, minnst Eyðun á Bergi.

Soleiðis verður tað ikki í ár. Lastin er ikki full, og kvotan er ikki uppfiskað.

Serligur dagur í myrkrinum

Hesa tíðina er tað myrkt í Barentshavninum allan sólarkringin. Tað er heilt øðrvísi, enn tað er summartúrin, tá ið tað er ljóst allan sólarkringin.

– Í huganum eru vit saman við okkara kærnu, og tibetur eru samskiftismøguleikarnir nógv mentir. Vit hava gott netsamband, og tað er bíligt at tosa og skypa, sigur Eyðun á Bergi, skipari á Akrabergi

Akraberg

– Vit læra okkum at liva við myrkrinum. Teir flestu arbeiða undir dekki, so tað verður ikki so nógv hugsað um ljós og myrkur. Men tað skal ikki vera nøkur loyna, at okkum leingist eftir ljósinum, nú tað er farið um stytstaðag, og tað fer aftur at dragna, tí ljósið vinnur á myrkrinum har heima í Føroyum.

Hvussu halda tit jól?

– Í huganum eru vit saman við okkara kærnu, og tibetur eru samskiftismøguleikarnir nógv mentir. Vit hava gott netsamband, og tað er bíligt at tosa og skypa. Hetta er so nógv øðrvísi, enn tað var, tá ið eg fór til skips. Tá tosaðu vit heim eina ferð aðru hvørja viku, og bíðirøðirnar vóru langar frammanfyri stóra sendaran. Neyðugt var at gera skjótt av, tí tað var so dýrt at tosa heim, sigur skiparin og Akrabergi, og hann heldur fram:

– Vanliga skaffa vaktirnar hvør fyri seg. Jólaaftan savnast vit allir til ein góðan døgurða soleiðis, sum vit kenna tað heima. So fara vit inn í stovuna, har vit syngja saman, og har jólaevangelíð verður lisið, áðrenn vit fáa pakkarnar frá sjómanskvinnuringinum. Síðvenjuna at sjómanskvinnuringarnir undir samskipan av Torleifi Johannesen skipa so fyri, at allir sjómenn fáa jóla-pakkar, eru vit allir so sera fegnir um. Sjúrðarberg, sum nú er farin heim, hevði pakkarnar við okkum, og vit fingtu teir 8. desember, greiðir skiparin á Akraberg frá.

Vit her heima ynskja tykkum eysturi í Barentshavninum gleðilig jól.

Takk og í líka máta ynskja vit umborð á Akrabergi tykkum í Miðlahúsinum og øllum landsmonnum okkara – burturi og heima og á sjógvi og landi – eini gleðilig jól.

